

CHÍNH TÀ

1. Nghe - viết :

Cánh cam lạc mẹ

Cánh cam đi lạc mẹ	Bọ dùa dùng nấu cơm
Gió xô vào vườn hoang	Cào cào ngưng giã gạo
Giữa bao nhiêu gai góc	Xén tóc thôi cắt áo
Lũ ve sầu kêu ran.	Đều bảo nhau đi tìm.
Chiều nhạt nắng trắng sương	Khu vườn hoang lặng im
Trời rộng xanh như bể	Bỗng râm ran khắp lối
Tiếng cánh cam gọi mẹ	Có điều ai cũng nói :
Khản đặc trên lối mòn.	- Cánh cam về nhà tôi.

NGÂN VỊNH

(2). Tìm chữ cái thích hợp với mỗi ô trống :

a) *r*, *d* hay *gi* ?

Giữa cơn hoạn nạn

Một chiếc thuyền a đến ữa òng sông thì bị ò. Chỉ trong nháy mắt, thuyền đã ngập nước.

Hành khách nhốn nháo, hoảng hốt, ai nấy a sức tát nước, cứu thuyền. uy chỉ có một anh chàng vẫn thản nhiên, coi như không có chuyện gì xảy a. Một người khách thấy vậy, không ấu nổi tức ận, bảo :

- Thuyền sắp chìm xuống đáy sông ồi, sao anh vẫn thản nhiên vậy ?

Anh chàng nọ trả lời :

- Việc gì phải lo nhỉ ? Thuyền này đâu có phải của tôi !

TRUYỆN VUI DÂN GIAN

b) *o* hay *ô* (thêm dấu thanh thích hợp) ?

Cánh rừng mùa đông

Cánh rừng mùa đ^ông trơ trụi. Nh^{ững} thân cây kh^{ẳng} k^{hi}u vươn nhánh cành kh^{ắc} xác trên nền trời xám xịt. Trong h^ỗc cây, m^{ấy} già đ^{ình} chim ho^{ặc} mi, chim g^õi kiến ẩn náu. Con nào con nấy gầy xơ xác, l^ộ đầu ra nhìn trời bằng những cặp mắt ngơ ngác buồn. Bác gấu đen nằm co quắp tr^{òn} hang. H^{ết} cuối thu, bác ta béo núng nính, lông mượt, da căng tr^{òn} như m^{ột} trái sim chín, vậy mà bây giờ teo tóp, lông lởm chởm trông thật tội nghiệp.

Theo TRẦN HOÀI DƯƠNG